

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207012
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8314207012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobkyne: K. A.B., R.. XX.XX.XXXX, D. J.. R. XXX/XX, J. R. P., zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Gdovinom, Kalininova 675, Humenné, proti žalovanému: X.. K. A., R.. X.X.XXXX, D. J.. R. XXX/XX, J. R. P., zastúpenému JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, Námestie slobody 25, Humenné, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 17C/139/2014-341 zo dňa 1.10.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej súd prvej inštancie) rozhodol takto, cit.:

„Do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného patrí majetok, ktorý súd vyporiadava takto.

Do výlučného vlastníctva žalobkyne p r i k a z u j e hnutelné veci v zostatkových hodnotách:

- obývačkové skrinky 180 eur
- 2 ks kobercov 10 eur
- farebný televízor N. 456 eur
- automatická práčka 182 eur
- detská posteľ 50 eur
- písací stolík so stoličkou 30 eur
- nočné lampy 2 ks 70 eur
- kuchynský robot 50 eur
- ratanové skrinky 30 eur
- sada pohárov a príborov 100 eur
- kreslo a taburečka 50 eur
- vešiaková stena 80 eur

Spolu hnutelné veci v hodnote 1 288 eur.

Zostatok na účte č. XXXXXX XXXXXXXXXXXX vedený v N. D. O.. I.. D. vo výške 992 eur.

Do výlučného vlastníctva žalovaného p r i k a z u j e hnutelné veci:

- umývačka riadu 100 eur
- chladnička s mrazničkou 30 eur

- čistička a úpravovňa vody 100 eur
 - plynový sporák, rúra, digestor 100 eur
 - mraznička 50 eur
 - rádio 5 eur
 - kuchynský stôl a stoličky 50 eur
 - manželská posteľ 100 eur
 - nočné stolíky 5 eur
 - koberce v spálni 5 eur
 - skrine v spálni 50 eur
 - farebný televízor 50 eur
 - posteľ v detskej izbe 50 eur
 - koberec v detskej izbe 10 eur
- Spolu hnutelné veci v hodnote 705 eur.

Zostatok na účte č. XXXXXXXXXXXX vedeného v B. D. I. O.. I.. D. vo výške 63,21 eur.

Nehnutelnosti:

- rodinný dom č. XXX, postavený na parcele C-KN č. XXX/X, zapísaný na LV č. XXX kat. územie J. R. P., spolu s príslušenstvom, v hodnote 77 440,22 eur,
 - parcelu C-KN č. XXX - záhrady o výmere 1195 m2 zapísanú na LV č. XXX kat. územie J. R. P., v hodnote 9 643,65 eur,
 - parcelu C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 437 m2, zapísanú na LV č. XXX kat. územie J. R. P., v hodnote 5 287,70 eur,
 - parcelu C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m2, zapísanú na LV č. XXX kat. územie J. R. P., v hodnote 2 335,30 eur,
 - parcelu C-KN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 103 m2, zapísanú na LV č. XXX, kat. územie J. R. P., v hodnote 1 246,30 eur.
- Spolu nehnuteľnosti v hodnote 95 953,17 eur.

Žalobkyňa je p o v i n n á uhradiť zostatok úveru Štátnemu fondu rozvoja bývania Bratislava č. XXX/XXXX/XXXX vo výške 10 939,69 eur.

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť zvyšok úveru B. D. P. W. and I. a. s. D., poskytnutého na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX/HVXX/XXX z 20.4.2005 vo výške 11 457,43 eur.

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť žalobkyni sumu 46 961,82 eur na vyrovnanie jej zaniknutého podielu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý uhradiť trovy štátu vo výške 165,42 eur, na účet Okresného súdu Humenné v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Po vykonanom dokazovaní s poukazom na ust. § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 150, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu boli manželmi a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 17C/117/2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.9.2012. Strany sporu sa na vyporiadaní BSM nedohodli, nenavrhli ani nepredložili žiadne dôkazy, že by sa niektorý z manželov výraznou mierou zaslúžil o nadobudnutie spoločných vecí alebo sa výraznejšie staral o rodinu a chod spoločnej domácnosti a ani skutočnosť, že by jeden z manželov zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok vlastné finančné prostriedky. Žalovaný síce uvádzal, že po rozvoде manželstva zhodnotil rodinný dom, ktorú časť domu, v akej miere mal zhodnotiť a ani akú výšku finančných prostriedkov investoval však nepreukázal. Súd prvej inštancie zároveň prihliadol na skutočnosť, že žalovaný výlučne sám nehnuteľnosti, ktoré patria do BSM, užíva minimálne od roku 2012 a teda, ak investoval finančné prostriedky do údržby nehnuteľností, tak iba pre svoj vlastný účel. Naopak žalobkyňa je od uvedenej doby z užívania nehnuteľností vylúčená. Preto súd prvej inštancie vyporiadal BSM tak, že podiely oboch manželov sú rovnaké.

3. Prvoinštančný súd mal za preukázané, že predmet BSM tvoria hnuiteľné veci tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti jeho rozsudku. Zohľadnil, že strany sporu sa dohodli na tom, ktoré hnuiteľné veci tvoria predmet BSM, aj na tom, ako majú byť prikázané do výlučného vlastníctva strán sporu. Pokiaľ ide o zostatkové hodnoty, strany sa nedohodli len na 3 položkách, a to na obývačkových skrinkách, farebnom televízore a automatickej práčke. Pri obývačkových skrinkách žalovaný udával zostatkovú hodnotu 500 eur a žalobkyňa 180 eur. Keďže žalovaný nepreukázal zostatkovú hodnotu týchto skriniek žiadnym listinným dôkazom a žalobkyňa uviedla, že skrinky boli zakúpené v roku 2005 za nadobúdaciú hodnotu 300 eur, tak pri amortizácii, na základe amortizačných tabuliek, ktoré žalobkyňa predložila, prvoinštančný súd určil zostatkovú hodnotu obývačkových skriniek na sumu 180 eur. Ohľadne farebného televízora N. žalovaný neuviedol žiadnu zostatkovú hodnotu a žalobkyňa uvádzala nadobúdaciú hodnotu 600 eur, pričom uviedla, že bol zakúpený v roku 2011. Podľa amortizačných tabuliek je amortizácia 12 % ročne, celkovo 24 % z nadobúdacej ceny. Prvoinštančný súd určil zostatkovú hodnotu farebného televízora na sumu 456 eur. Ohľadne automatickej práčky žalovaný navrhol zostatkovú hodnotu 200 eur a žalobkyňa 182 eur, keď vychádzala z nadobúdacej hodnoty 240 eur a roku nadobudnutia 2011. Podľa amortizačných tabuliek je ročná amortizácia 12 % a pri dvoch rokoch vlastníctva do zániku BSM je to 24 %, čo predstavuje zostatkovú hodnotu 182 eur, nakoľko žalovaný nepredložil žiaden listinný dôkaz o inej zostatkovej hodnote. Ostatné hnuiteľné veci súd prvej inštancie vyporiadal tak, že ich prikázal do výlučného vlastníctva strán podľa ich vzájomnej dohody s tými zostatkovými hodnotami, na ktorých sa strany dohodli.

Medzi stranami sporu neboli sporné ani aktíva - zostatky na účtoch ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoде. Zostatok na účte žalobkyne bol 992 eur a zostatok na účte žalovaného 63,21 eur. Súd akceptoval obranu žalovaného v tom, že v mesiaci september 2012 vybral z účtu celkovo 600 eur, ktoré použil na bežnú spotrebu v domácnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie je suma 600 eur akceptovateľná ako náklad na zabezpečenie osobných potrieb na jeden mesiac.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany sporu sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a to rodinného domu č. XXX, postaveného na parcele C-KN XXX/X, zapísaného na LV č. XXX kat. územie J. R. P., spolu s príslušenstvom a parcel C-KN XXX, XXX/X, XXX/X a XXX/X. Strany sa nevedeli dohodnúť na zostatkových hodnotách týchto nehnuteľností, ani na tom, komu majú byť nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva. Uvedené nehnuteľnosti od rozvođu manželstva užíva výlučne žalovaný, ktorý tvrdil, že po následkoch autonehody si bývanie v tomto rodinnom dome prispôobil tak, aby vyhovovalo jeho zdravotnému stavu. Keďže sa stranám sporu nepodarilo nehnuteľnosti odpredať počas trvania sporu o vyporiadanie BSM, prvoinštančný súd tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Zohľadnil pritom skutočnosť, že žalovaný tieto nehnuteľnosti od rozvođu užíva a nesúhlasil so sumou 48.000 eur, ktorú mu chcela žalobkyňa vyplatiť ako náhradu za jeho zaniknutý podiel v prípade prikázania nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva. Súd sa nestotožnil ani s návrhom žalovaného, aby nehnuteľnosti boli ponechané v podielovom spoluvlastníctve strán, lebo tým by sa spornosť vlastníckeho práva nevyriešila. Nebolo účelné, aby po skončení tohto konania museli strany sporu viesť ďalší súdny spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalovaný až na poslednom pojednávaní v záverečnej reči prostredníctvom jeho právneho zástupcu navrhol, aby súd prikázal nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva. Tento návrh nemohol byť súdom prvej inštancie akceptovaný z vyššie uvedených dôvodov a preto prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného.

Medzi stranami bol zásadný rozpor o cene nehnuteľností a preto aj navrhli, aby súd pribral do konania znalca. Znalecký posudok vypracovala znalkyňa X.. K., ktorá hodnotu nehnuteľností určila na sumu 95.953,17 eura. Žalovaný predložil do konania aj stanovisko X.. C. Q., ktorý cenu nehnuteľností stanovil na sumu 69.771 eur, z toho dom 55.000 eur, pozemky - zastavané plochy 8.796 eur a záhrady 5.975 eur. Súd prvej inštancie však tento odhad neakceptoval, pretože v ňom chýba ohodnotenie vonkajších úprav a príslušenstva tak, ako je tomu v znaleckom posudku X.. K.. Rovnako tak prvoinštančný súd neakceptoval ani stanovenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností spoločnosťou T. W., I.W.V., ktorá určila hodnotu nehnuteľností na sumu 76.970 eur. Neuviedla však, akú hodnotu má samotný dom, akú príslušenstvo a akú hodnotu majú pozemky, pričom rovnako ako u X.. Q. chýba ocenenie vonkajších úprav. Súd prvej inštancie skonštatoval, že cena nehnuteľností určených či už X.. Q. alebo spoločnosťou T. W., I.W.V. je nižšia než suma 88.000 eur, za ktorú bolo možné nehnuteľnosti v priebehu sporu prediť, pretože žalobkyňa zabezpečila záujemcov a vyhotovila aj predlohu kúpnej zmluvy. Žalovaný s tým však nesúhlasil. Už z tohto je zrejmé, že všeobecná hodnota nehnuteľností je vyššia, než tá, ktorú deklaroval žalovaný predloženými stanoviskami, či už X.. Q. alebo spoločnosti T. W., I.W.V.. Zároveň súd prvej inštancie neakceptoval ani žalobkyňou predložený znalecký posudok X.. N., nakoľko zistil, že tento neobsahuje vyhlásenie o tom, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého

znaleckého posudku, preto ho nemohol hodnotiť ako dôkaz. Jediný dôkaz, ktorý súd mohol akceptovať na preukázanie všeobecnej hodnoty nehnuteľností, bol znalecký posudok X.. K., preto určil zostatkovú hodnotu nehnuteľností v súlade s týmto znaleckým posudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Žalovaný síce uvádzal, že z vlastných finančných prostriedkov po rozvode manželstva zhodnotil nehnuteľnosť o kanalizačnú prípojku a plynové kúrenie, avšak túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal, ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na jej preukázanie. Nie je teda zrejmé, či žalovaný investoval po rozvode manželstva z vlastných finančných prostriedkov nejakú sumu, ktorou by došlo k zhodnoteniu nehnuteľností. Súd teda nemohol odpočítať z nehnuteľností žiadnu sumu, ktorú by žalovaný investoval z vlastných finančných prostriedkov, lebo to v spore nebolo preukázané. Nič nebránilo žalovanému dať si vypracovať či už odborné stanovisko alebo znalecký posudok na preukázanie toho, že z vlastných finančných prostriedkov investoval do spoločnej nehnuteľnosti, ktoré práce boli vykonané, v akom rozsahu a v akých cenách. Prvoinštančný súd už v tomto smere nevykonával žiadne dokazovanie, pretože konanie sa začalo 6.6.2014 a žalovaný bol uznesením z 25.8.2016 vyzvaný, aby preukázal svoje tvrdenia, prípadne uviedol ďalšie skutočnosti a zároveň bol poučený o tom, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

Aj vo vzťahu k pasívam vzniknutým počas trvania manželstva až do času ich vyporiadania súd prvej inštancie analogicky vychádzal z ust. § 150 OZ. Mal za preukázané, že v čase právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva mali strany sporu nesplatené dva úvery a to úver v B. D. vo výške 11.457,43 eur, ktorý spláca žalovaný a úver od Štátneho fondu rozvoja bývania vo výške 10.939,69 eur, ktorý spláca žalobkyňa. Zostatky týchto úverov preto zahrnul do vyporiadania BSM.

Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalobkyňa nadobudne aktíva - majetok v hodnote 2.280 eur, z toho hnuťelné veci vo výške 1 288 eur a zostatok na účte 992 eur. Zároveň uhradí pasíva vo výške 10.939,69 eur. Žalovaný dostane aktíva - majetok v hodnote 96.721,38 eur. Z toho nehnuteľnosti vo výške 95.953,17 eur, hnuťelné veci vo výške 705 eur a zostatok na účte vo výške 63,21 eur. Zároveň bude musieť uhradiť pasíva vo výške 11.457,43 eur. Hodnota majetku vyporiadaného v rámci BSM je spolu vo výške 99.001,38 eur. Pri vyporiadaní, že podiely manželov budú rovnaké, tak hodnota majetku pre každého z rozvedených manželov má byť 49.500,69 eur. Aby podiely oboch strán boli rovnaké, musí žalovaný uhradiť žalobkyni sumu 47 220,69 eur ako náhradu za jej zaniknutý podiel v BSM. Žalobkyňa tak dostane sumu 2.280 eur (hnuťelné veci 1.288 eur, plus účet 992 eur) a od žalovaného 47.220,69 eur, teda dostane hodnotu majetku v celkovej výške 49.500,69 eur. Žalovaný dostane hodnotu 96.721,38 eur (hnuťelné veci 705 eur, účet 63,21 eur, nehnuteľnosti 95.953,17 eur). Z toho však doplatí žalobkyni sumu 47.220,69 eur a zostane mu majetok v čistej hodnote vo výške 49.500,69 eur. Podiely manželov na majetku vyporiadanom v rámci BSM tak budú rovnaké.

Súd prvej inštancie vyporiadal aj pasíva, ktoré strany sporu nadobudli počas trvania manželstva a to v zostatkoch ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Žalobkyňa uhradí pasíva vo výške 10.939,69 eur a žalovaný vo výške 11.457,43 eur. Keďže žalovaný uhradí o 517,74 eur viac, musí mu žalobkyňa polovicu tejto sumy doplatiť. Ide o sumu 258,87 eur. Žalobkyňa tak uhradí banke 10.939,69 eur a žalovanému 258,87 eur a spolu tak na pasívach uhradí sumu 11.198,56 eur.

Žalovaný uhradí banke 11.457,43 eur a od žalobkyne dostane sumu 258,87 eur. Teda na pasívach tak uhradí 11.198,56 eur. Aj pasíva teda budú vyporiadané tak, že podiely strán budú rovnaké. Keďže žalovaný má uhradiť žalobkyni sumu 47.220,69 eur na vyrovnanie podielu v aktívach a žalobkyňa mu má uhradiť sumu 258,87 eur na vyrovnanie podielu v pasívach, tak prvoinštančný súd rozhodol, že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni na celkové vyporiadanie BSM sumu 46.961,82 eur (47.220,69 eur - 258,87 eur) v lehote troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, lebo zohľadnil skutočnosť, že ide o pomerne vysokú čiastku.

4. V konaní vznikli štátu trovy za vypracovaný znalecký posudok X.. T.G. K., keď znalečné jej bolo priznané vo výške 330,84 eura a toto bolo vyplatené zo zálohy vo výške 165,42 eura a zo štátnych prostriedkov v rovnakej sume. Žalobkyňa zložila zálohy vo výške 100 eur a vo výške 65,42 eura, pričom žalovaný zálohu nezložil, napriek skutočnosti, že uvedená povinnosť mu bola uložená uzneseniami, ktoré sú právoplatné. Nakoľko žalovaný preddavok na trovy znaleckého dokazovania podľa týchto právoplatných uznesení nezložil a súd zaňho znalkyni vyplatil sumu 165,42 eura, prvoinštančný súd mu uložil povinnosť takúto sumu uhradiť na účet Okresného súdu Humenné a to s poukazom na ust. § 259 CSP.

5. O trovách konania strán sporu súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal, lebo žiadna zo strán nemala v konaní väčší

úspech než protistrana, pričom o vyporiadaní BSM bolo rozhodnuté podľa zásad v § 150 OZ tak, že podiely oboch rozvedených manželov na spoločnom majetku sú rovnaké.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to proti všetkým jeho výrokom z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP.

Žalovaný sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa ceny nehnuteľností a v časti úhrady zostatkov, ako aj celkovej sumy vyporiadania, ktorú má uhradiť žalobkyňa.

Odvolaťel poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa po svojom dobrovoľnom vystaňovaní sa z domu neprejavila žiaden záujem o dom, jeho údržbu, nezaujímal sa o stav domu. Celá starostlivosť o nehnuteľnosť zostala len na žalovanom aj počas dlhodobej práceneschopnosti po autohavárii, ako aj v čase invalidity. Podľa jeho názoru neobstojí tvrdenie žalobkyne, že tým, že žalovaný zostal po rozvode manželstva bývať v predmetnom dome, mal by uhrádzať aj všetky náklady spojené s údržbou domu. Pri predaji domu žalovaný postupoval aktívne, umožňoval vykonávať obhliadku záujemcom o kúpu, ako aj znalcovi. Odvolaťel nesúhlasil s celkovou hodnotou nehnuteľností s tvrdením, že táto je nadhodnotená a nereálna, o čom svedčia vyjadrenia realitných maklérov, ale aj samotná snaha strán sporu predaj nehnuteľnosť priamo potenciálnym záujemcom. Žalobkyňa opakovane účelovo tvrdila, že žalovaný zmaril svojím správaním predaj nehnuteľností, opak je však pravdou, nakoľko žalobkyňa sa snažila utajiť totožnosť záujemcov o kúpu nehnuteľností pravdepodobne z dôvodu získania finančnej výhody na úkor žalovaného.

Žalovaný do rodinného domu investoval aj po zrušení BSM, pričom išlo o materiál a práce realizované na rodinnom dome, ktoré ho zhodnotili. Tieto práce vykonané na dome po zrušení BSM nemožno považovať za také, ktoré by mal uhrádzať výlučne žalovaný z dôvodu, že od roku 2012 výlučne užíval rodinný dom, pretože aj keď býval v rodinnom dome, tak nevyužíval celý rodinný dom, ale len jeho časť, a to len dolné poschodie, 2 izby a sociálne zariadenie. Zároveň pri vyporiadaní BSM by sa malo zohľadniť to, že žalovaný sa staral o rodinný dom a príľahlé pozemky - záhrady, čím zabránil „spustnutiu domu“ a uchránil tým výrazné zníženie hodnoty nehnuteľností. Ponuka na kúpu nehnuteľností bola vo výške 88.000 eur, žalovaný preto nesúhlasí, aby sa pri vyporiadaní BSM vychádzalo z hodnoty 95.953,17 eura.

7. Žalovaný zároveň nesúhlasil ani s uložením mu povinnosti v súvislosti s úhradou zostatku úveru B. D., a to z dôvodu, že po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (ku dňu 27.9.2012) uhradil v prospech účtu ŠFRB spolu 1.795,50 eura (v mesiacoch 9-12/2012 sumu 239,40 eura, v roku 2013 sumu 718,20 eura, v roku 2014 sumu 718,20 eura a v mesiacoch 1, 2/2015 sumu 119,70 eura). Žalovaný tiež zaplatil poisťku za rodinný dom za roky 2012-2018 spolu vo výške 562,03 eura. V konečnom závere žalovaný nesúhlasil ani s určením výšky vyrovnania v sume 46.961,82 eura, ktoré má uhradiť žalobkyňa.

8. Žalobkyňa nadobudla všetky hnutelné veci ich odvezením z domu počas jeho neprítomnosti a dodnes nie je „poriešených“ 21 položiek, ktoré nie sú uvedené v zozname. Taktiež zostatky na účtoch nie sú aktualizované k obdobiu vydania rozsudku. Súd sa nezaoberal totiž sumárne finančnými čiastkami, ktoré boli uhradené na jednotlivé dlžné úvery zo strany žalobkyne a žalovaného po zániku manželstva. Prvoinštančný súd neriešil finančné rozdiely na osobných účtoch žalobkyne a žalovaného po zániku manželstva.

9. Žalovaný nesúhlasil s obsahom kúpnej zmluvy, keď žalobkyňa do tejto zmluvy bez prejednávania a následnej dohody so žalovaným zahrnula aj osobný majetok, ktorý on nadobudol počas prvého manželstva, ako aj jeho osobný majetok nadobudnutý po zániku manželstva. Potom žalobkyňa prestala javiť záujem vo veci predaja nehnuteľností, žalovaný však v tejto činnosti naďalej pokračoval, ale bez výsledkov, hlavne z dôvodu ponúkaných nízkych cien zo strany záujemcov.

10. Stavebné investície realizované svojpomocne po zániku manželstva do nehnuteľností boli z dôvodu nutnosti pre ich ďalšie užívanie, a to na náklady žalovaného. Nie sú súčasťou znaleckého posudku. V roku 2016 žalovaný realizoval na vlastné náklady rekonštrukciu dolného prízemí, ktoré od tej doby výlučne užíva. Horné poschodie udržiava naďalej v normálnom stave obývatel'nosti. Žiadosťou žalovaného, aby ním svojpomocne realizované stavebné investície do nehnuteľností po zániku manželstva boli posúdené odborným znalcom, sa súd prvej inštancie nezaoberal. Odvolaťel dal do pozornosti, že zo strany jeho záujemcov o kúpu nehnuteľnosti žiadna ponuka nepresiahla 75.000 eur.

11. Žalobkyňa po dobrovoľnom opustení domu sa nezaujímal ani o splácanie spoločných dlžných úverov, ktoré žalovaný naďalej bez prerušenia splácal (obidva). Vo februári 2015 po autohavárii z dôvodu

vážnej finančnej tiesne prestal splácať úver pre ŠFRB. Naďalej ale splácal hypotekárny úver pre B. D.. Súčasne žalovaný splácal poisťku za dom, a to aj za roky 2012 až 2020 v sume 80,29 eura ročne, pričom splácanie poisťky je úzko viazané na splácanie dlžných úverov.

12. Odvolateľ mal za to, že v konaní došlo k vadám zmätočnosti, ktoré sa zakladajú na nedostatočne vykonanom dokazovaní, čo malo za následok, že žalovanému bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a zároveň to malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zároveň je napadnutý rozsudok postihnutý vadou nepreskúmateľnosti. Podľa názoru odvolateľa došlo k porušeniu jeho procesných práv tým, že mu súd prvej inštancie uprel právo na riadne navrhovanie a vykonávanie dôkazov, ktoré bez riadneho a vecného odôvodnenia prvoinštančný súd zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

13. K odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá rozhodnutie prvoinštančného súdu považovala za zákonné a vecne správne, vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a správne právne odôvodnené. Namietala tvrdenia žalovaného v odvolaní a zdôraznila, že ona spolu s deťmi bola nútená dom opustiť pre neznesiteľné správanie žalovaného, čoho následkom bol aj samotný rozvod manželstva. Po opustení spoločnej domácnosti ju žalovaný prakticky vylúčil z užívania domu a pozemkov a znemožňoval jej akúkoľvek realizáciu jej vlastníckych práv. Nakoľko nehnuteľnosť neobývala, neužívala a ani k nim nemal prístup, nevidela dôvod na to, aby akýmkoľvek spôsobom sa mala podieľať na ich údržbe či zveľaďovaní. Z toho dôvodu tiež neexistuje nárok žalovaného voči nej pokiaľ ide o úhrady poisťného v rokoch 2012-2018 vo výške 562,03 eura spoločnosti O. - I. N., O..I.. Navyše úhrada poisťky za dom nebola v konaní žiadnym spôsobom preukázaná a tak ostala len v rovine tvrdenia. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný je po vážnej autonehode čiastočne invalidným a nemá význam ani jeho tvrdenie, že využíva len časť rodinného domu. Pokiaľ žalovaný nebol schopný zabezpečiť svoje bývanie v dome a údržbu nehnuteľností, mal počas 8 rokov trvania sporu množstvo príležitostí a ponúk dohodnúť sa na ich predaji. Jeho správanie sa počas celého sporu však bolo vedené snahou predmetný dom s pozemkami ako výlučný vlastník užívať a čo najviac oddialiť povinnosť vyplatenia vyrovnacieho podielu žalobkyňi a zaplatiť jej čo možno najmenšiu cenu. Uvedené sa mu počas 8 rokov konania aj s úspechom darilo.

Žalovaným namietaná cena nehnuteľností ako nadhodnotená a nereálna taktiež neobstojí. S otázkou ceny nehnuteľností sa prvoinštančný súd podrobne a presvedčivo vypořiadal v odôvodnení rozsudku. Vzhľadom na to, že počas konania bol medzi účastníkmi rozpor ohľadne ceny nehnuteľností, na základe zhodného prednesu strán sporu bol súdom pribratý znalec z odboru stavebníctvo a podľa záverov znaleckého posudku X.. T. K. č. XX/XXXX zo dňa 12.6.2016 je všeobecná hodnota nehnuteľností vo výške 96.000 eur. Z tejto hodnoty potom prvoinštančný súd vychádzal pri vypořiadaní BSM. K predmetnému znaleckému posudku žalobkyňa nemala zásadnejšie výhrady, spochybňovala len neprímerane nízku cenu pozemkov, ktorá nezodpovedala trhovej hodnote v danej obci, o čom predložila aj dôkazy. Súd prvej inštancie na jednej strane nevzal do úvahy odborné vyjadrenia či stanoviská rôznych realitných kancelárií predložených žalovaným, keď prvoinštančný súd správne zhodnotil, že v stanovisku X.. C.Í. Q. absentuje ohodnotenie vonkajších úprav a príslušenstva a rovnako neakceptoval ani ocenenie nehnuteľností realitnou spoločnosťou T. W. I..W..V.. spochybňujúc jeho hodnovernosť a pravdivosť s tým, že v tomto ocenení rovnako chýba stanovenie hodnoty vonkajších úprav a určenie ceny samotného domu a príľahlých pozemkov, pričom tieto odborné vyjadrenia sú len listinnými dôkazmi bez akejkoľvek výpovednej hodnoty a nemajú váhu znaleckého posudku. Na druhej strane súd prvej inštancie tiež neprihliadol na znalecký posudok X.. A. N. č. XXX/XXXX zo dňa 12.6.2019 predložený žalobkyňou, podľa ktorého hodnota nehnuteľností predstavuje sumu 107.000 eur. Je pravdou, že ide len o súkromný znalecký posudok, napriek tomu má všetky atribúty znaleckého posudku vyžadované zákonom a bol vyhotovený pre banky a finančné inštitúcie nájdenou záujemkyňou o kúpu p. C. O. za účelom financovania ich kúpy. Od vypracovania posledného znaleckého posudku pred vyhlásením rozsudku uplynuli už 4 roky, pričom je pochopiteľné, že hodnota nehnuteľností nepochybne stúpla, čo zodpovedá všeobecnému trendu zvyšovania trhovej nehnuteľnosti na celom území SR, a preto ňou predložený súkromný znalecký posudok považuje za správnejší a hodnovernejší, keď jeho závery o cene nehnuteľností viac zohľadňujú trhovú cenu nehnuteľností v danej oblasti.

14. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného o jeho investíciách do rodinného domu, ktorými dom zhodnotil a nenechal ho spustnúť, uviedla, že tieto skutočnosti žalovaný doposiaľ ničím nepreukázal a ani neoznačil

žiadne dôkazy, pričom žalobkyňa popierala akékoľvek investície či zveľadenie nehnuteľností zo strany žalovaného po zániku BSM. Je až neskutočné ako drzo dokáže vo svojich vyjadreniach žalovaný klamať a zavádzať ohľadne toho, aký bol nápomocný v súvislosti s predajom nehnuteľností a ako žalobkyňa údajne mala chcieť získať finančnú výhodu na úkor žalovaného. V konaní žalobkyňa dostatočne preukázala, že v snahe o mimosúdne urovnanie sporu oslovila viaceré realitné kancelárie, ktoré jej sprostredkovali záujemcov o kúpu nehnuteľností, avšak opakovane dochádzalo k rôznym obštrukciám zo strany žalovaného, ktorý pod rôznymi zámienkami neustále odmietal umožniť záujemcom prehliadku nehnuteľností, ktoré neustále sabotoval pod rôznymi výhovorkami (zdravotný stav, návšteva lekára a pod.). Napriek tomu sa žalobkyni v 2 prípadoch podarilo nájsť serióznym záujemcom o kúpu nehnuteľností, ktorí sa rozhodli nehnuteľnosti kúpiť a zabezpečili si aj ich financovanie. Napríklad potenciálni kupujúci N. D. a C. O. mali vypracovaný návrh kúpnej zmluvy a záujem kúpiť uvedené nehnuteľnosti za sumu 88.000 eur, ktorých však žalovaný rezolútne odmietol s tým, že sa nemá kde vysťahovať, že je potrebné riešiť prípadné uvoľnenie finančných prostriedkov na zakúpenie bytu alebo inej nehnuteľnosti a podľa názoru žalovaného by bolo uzatvorenie tejto zmluvy pre neho v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Žalovaný teda nemal v úmysle sa z uvedeného domu vysťahovať a vyplatiť žalobkyni jej zákonný podiel a snažil sa neustále a vlastne úspešne oddialiť čo najviac skončenie tohto konania.

15. Ani tvrdenia žalovaného, že po zániku BSM uhradil v prospech účtu ŠFRB celkovo čiastku 1.795,50 eura, nijako nie sú podložené žiadnymi listinami či inými dôkazmi, a preto sa nimi súd ani nezaoberal. K námietkam žalovaného, že zostatky na účtoch strán sporu nie sú aktualizované ku dňu vydania rozsudku, žalobkyňa uviedla, že s aktívami na účtoch sporových strán sa súd spravodlivo a správne vysporiadal. Tieto zostatky na účtoch boli zistené ku dňu zániku BSM, zároveň prvoinštančný súd akceptoval obranu žalovaného, ktorý bezprostredne pred právoplatnosťou rozsudku o rozvoze zo svojho účtu vybral v hotovosti sumu 600 eur, keď súd poukázal na to, že ide o bežné zabezpečenie životných potrieb v rámci jedného mesiaca, a preto na výber týchto peňazí neprihliadal.

16. V súvislosti s námietkou žalovaného ohľadne hnutelných vecí, keď v rozsudku dodnes nie je „poriešených“ 21 položiek, žalovaný napriek výzve súdu tieto položky žiadnym spôsobom nešpecifikoval a o ich existencii neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy. Okrem toho sám žalovaný uviedol, že hnutelné veci sú medzi stranami sporu už vysporiadané dohodou a žiadne ďalšie dôkazy o ich existencii či hodnote už predkladať nebude.

17. Neobstojí ani námietka žalovaného ohľadne nesprávneho procesného postupu súdu spočívajúceho v nedostatočne vykonanom dokazovaní, keď prvoinštančný súd zamietol jeho návrh na posúdenie svojpomocne realizovaných stavebných investícií do nehnuteľností po zániku manželstva znalcom. Žalobkyňa k tomu uviedla, že predmetné investície mali byť podľa tvrdenia žalovaného urobené v roku 2016, a teda boli zohľadnené už v znaleckom posudku X.. T. K.. Okrem toho mal žalovaný 4 roky na to, aby si dal na svoje vlastné náklady takýto znalecký posudok vypracovať a vzhľadom k tomu, že v rodinnom dome aj sám býva, by vypracovaniu takéhoto znaleckého posudku nič nebránilo. V tomto smere teda žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a súd správne takýto návrh na vykonanie dokazovania v tomto štádiu konania zamietol. Podľa názoru žalobkyne išlo len o posledný zúfalý a úbohý pokus žalovaného oddialiť vyhlásenie rozsudku.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol ako nedôvodné a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

20. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí

byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II.ÚS 78/05).

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj obsahu celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie predmetnej žaloby, a pretože odvolací súd zároveň zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Pre úplnosť odvolací súd udáva ešte nasledovné.

23. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

24. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

25. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

26. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

27. Podstata odvolacích argumentov žalovaného bola sústredená na tvrdenie o nesprávnom právnom posúdení, nesprávnom zistení skutkového stavu veci a nevykonaní všetkých navrhovaných dôkazov.

28. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

29. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov, alebo vyjadrení strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

30. Podľa § 153 CSP ods. 1, 2 strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

31. Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

32. Koncentrácia konania má podľa zákonodarcu predstavovať efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Sudca so znalosťou konkrétnej veci vie podľa zákonodarcu najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je novum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie podľa neho plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu. Za stavu, ak žalovaná neoznačila žiadne dôkazy - prostriedky procesného útoku, do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie na súde prvej inštancie skončilo, tak potom možno konštatovať neunesenie dôkazného bremena.

33. Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa v sebe najmä princíp „rovnosti zbraní“, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a ďalšie požiadavky spravodlivého súdneho konania.

Samotné súdne rozhodnutie, ktorým sa završuje poskytovanie súdnej ochrany musí byť logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania pri rešpektovaní zásad spravodlivého súdneho konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na zrozumiteľnosť, určitosť, jasnosť a súlad jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k jeho výroku. Logickým a právnym vyústením doterajšieho priebehu a výsledkov konania za rešpektovania zásad (princípov spravodlivého súdneho konania), najmä zabezpečenia spravodlivej úpravy pomerov medzi stranami sporu je výrok rozsudku okresného súdu, ktorý zohľadňuje spravodlivé usporiadanie pomerov medzi stranami sporu.

34. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie vyznelo podľa názoru žalovaného v jeho neprospech, nemá automaticky za následok, že je nesprávne.

35. Podľa článku 8 Základných princípov CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

36. Daná právna vec je nepochybne sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednáca zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnutie vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nesplnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

37. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 OSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. 3Cdo/204/2009.

38. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní predmetnej právnej veci dôsledne riadil vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Po správnom zistení skutkového stavu súd prvej inštancie následne aj svoje rozhodnutie správne právne odôvodnil. Napadnuté rozhodnutie zároveň spĺňa všetky náležitosti písomného vyhotovenia rozsudku uvedené v § 220 ods. 2 CSP.

39. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovaného ohľadne celkovej hodnoty nehnuteľností patriacich do BSM s tým, že súdom určená ich hodnota je nereálna a nadhodnotená, keď poukazuje na odhady cien týchto nehnuteľností od realitných maklérov, ako aj na situáciu na trhu, prípadne snahu strán sporu predať nehnuteľnosti priamo potenciálnym záujemcom, pričom zároveň uvádza, že žiaden zo záujemcov neponúkol kúpnu cenu vyššiu ako 75.000 eur, odvolací súd konštatuje, že s otázkou ceny nehnuteľností sa súd prvej inštancie podrobne a presvedčivo vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku (odsek 15 napadnutého rozsudku). Odvolací súd dodáva, že správne postupoval súd prvej inštancie, keď vzhľadom na skutočnosť, že medzi stranami sporu bol rozpor ohľadne ceny predmetných nehnuteľností, bol súdom prvej inštancie do sporu pribratý znalec z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností na stanovenie ich všeobecnej hodnoty. V zmysle záverov znaleckého posudku znalkyne X.. T. K. č. XX/XXXX zo dňa 12.6.2016 je všeobecná hodnota týchto nehnuteľností vo výške 95.953,15 eura, z ktorej hodnoty následne súd prvej inštancie aj správne pri vyporiadaní BSM strán sporu vychádzal. Správny bol preto tiež postup súdu prvej inštancie, keď na jednej strane nebral do úvahy žalovaným predložené stanovisko X.. C. Q. a odborné vyjadrenie - ocenenie nehnuteľností realitnou spoločnosťou T. W. I..W..V., ktoré stanovovali hodnotu nehnuteľností v nižších sumách oproti znaleckému posudku, ale rovnako zároveň súd prvej inštancie neprihliadol ani na žalobkyňu predložený súkromný znalecký posudok X.. A.Š. N. č. XXX/XXXX, ktorý stanovoval hodnotu predmetných nehnuteľností na vyššiu sumu oproti znaleckému posudku súdom ustanovenej znalkyne X.. T. K. posudkom č. XX/XXXX, pričom súd prvej inštancie dôvody, pre ktoré tak postupoval, aj riadne odôvodnil.

40. Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného ohľadne jeho starostlivosti o dom a jeho údržbu, resp. o nezáujme žalobkyne o stav a údržbu domu po jej vysťahovaní sa z tohto rodinného domu, a ani námietka žalovaného ohľadne jeho investícií do predmetných nehnuteľností po rozvoде, keď žalovaný mal zhodnotiť predmetný rodinný dom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v priebehu konania nepreukázal, akú výšku finančných prostriedkov investoval do predmetných nehnuteľností. Zároveň žalovaný nepreukázal ani, ktorú časť domu zhodnotil a ani v akej miere, resp. v akej výške mali byť vložené investície. Z toho dôvodu správne postupoval súd prvej inštancie, keď prihliadal na skutočnosť, že výlučne sám žalovaný v predmetných nehnuteľnostiach patriacich do BSM býva a tieto užíva výlučne sám minimálne od roku 2012, a preto ak investoval nejaké finančné prostriedky do údržby nehnuteľností, tak iba pre svoj vlastný účel. Žalobkyňa po opustení spoločnej domácnosti spolu s deťmi bola z užívania predmetných nehnuteľností vylúčená. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy, pričom žalobkyňa akékoľvek investície, či zveľadenie nehnuteľností zo strany žalovaného po zániku BSM popierala.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie má odvolací súd za to, že nemožno nič vytknúť súdu prvej inštancie ani v jeho postupe, keď rozhodol, že nevykoná dôkaz navrhovaný žalovaným na posúdenie svojpomocne realizovaných stavebných investícií do nehnuteľností po zániku manželstva znalcom, ktorý mal byť určený súdom. Správne postupoval prvoinštančný súd, keď uvedený navrhovaný dôkaz nevykonal, pričom riadne popísal aj dôvody jeho nevykonania. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na znalecký posudok X.. T. K., ktorý bol vypracovaný v roku 2016. Žalovaný sám žiaden dôkaz na preukázanie investícií neoznačil ani nepredložil, pričom na otázku súdu žalovaný, resp. jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 1.10.2020 (č.l. 339 spisu) uviedol, že nemá návrhy na dokazovanie.

42. Nemôže obstať ani ďalšia odvolacia námietka žalovaného ohľadne hnutelných vecí, z ktorých 21 položiek nie je uvedených v zozname a „poriešených“. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný uvedené položky nešpecifikoval, na tvrdenia o existencii nejakých ďalších hnutelných vecí, resp. o ich hodnote a skutočnosti, že patrili do BSM neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy. V priebehu prvoinštančného konania žalovaný na otázku súdu uviedol, že hnutelné veci sú medzi stranami sporu vysporiadané dohodou a žiadne dôkazy o ich existencii a ani hodnote predkladať nebude. V tejto súvislosti tiež odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného na pojednávaní z 1.10.2020 a oznámenie jeho právneho zástupcu, že návrhy na doplnenie dokazovania nemá (č.l. 339 spisu).

43. Rovnako nemôže obstať ani odvolacia námietka žalovaného v tom, že zostatky na účtoch nie sú aktualizované ku dňu vydania rozsudku. Správne postupoval súd prvej inštancie, keď v súvislosti s aktívami a pasívami vychádzal zo zostatkov na účtoch ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoде

manželstva strán sporu. Pri stanovení ceny vecí pre účely vyporiadania BSM sa vychádza z ceny vecí v dobe vyporiadania, avšak z ich stavu v dobe zániku BSM, teda ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s aktívami na účtoch sporných strán vyplýva z odôvodnenia v odseku 14 napadnutého rozsudku a s pasívami v ods. 16 a nasl. odôvodnenia, pričom odvolací súd konštatuje, že postup prvoinštančného súdu bol aj v tomto smere správny. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku, teda ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Ku dňu nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva ex lege zaniká aj BSM.

44. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že po zániku BSM uhradil v prospech účtu ŠFRB celkovo čiastku 1.795,50 eur, uvedené tvrdenie nepodložil žiadnymi listinami ani inými dôkazmi a rovnako žalovaný v konaní nepreukázal úhrady poistného v rokoch 2012-2018 za rodinný dom s príslušenstvom v prospech O. - I. N. O..I.. vo výške 562,03 eur.

45. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie jasne vyplýva z akých dôvodov považoval podiely oboch strán sporu za rovnaké, nezistiac pritom dôvody pre použitie disparity a rovnako aj z akých dôvodov vychádzal zo všeobecnej hodnoty nehnuteľností z posudku znalkyne X.. T. K. č. XX/XXXX a tiež posúdenie stavu aktív a pasív ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Rovnako aj prikázanie konkrétnych hnutelných vecí, či už do výlučného vlastníctva žalobkyne alebo žalovaného, a tiež celková suma na vyrovnanie zaniknutého podielu z BSM žalobkyne, ktoré jej je žalovaný povinný uhradiť, je v napadnutom rozsudku správne a spoľahlivo zistená, konštatovaná a odôvodnená.

46. Odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov (§ 132 OSP, resp. § 191 ods. 1 CSP) poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Základom hodnotiaceho postupu sudcu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Ide o zásadu totožnosti, ktorá vyžaduje, aby sa v určitej úvahe zachovával rovnaký význam použitých výrazov, zásadu vylúčeného sporu, ktorá vyžaduje, že v tom istom čase a za tých istých podmienok nemôže zároveň platiť nejaké tvrdenie a jeho protiklad, zásadu vylúčenia tretieho, podľa ktorej z dvoch protikladných tvrdení musí byť jedno pravdivé, a zásadu dostatočného dôvodu, ktorá vyžaduje, aby každé pravdivé tvrdenie bolo dostatočne odôvodnené (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6MCdo/1/2010).

47. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy, na pojednávaní dňa 1.10.2020 (č.l. 338 spisu) pred záverečnými prednesmi žiadne návrhy na dokazovanie nemal, tieto nepredložil ani v odvolacom konaní, preto ním uvádzané skutočnosti pred odvolacím súdom zostávajú len v rovine tvrdení. Navyiac odvolací súd konštatuje, že všetky žalovaným uvádzané odvolacie dôvody a námietky zodpovedal a riadne sa s nimi vysporiadal už súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tvrdenia žalovaného o nadhodnotenej a nereálnej cene nehnuteľností nemôžu obstáť, a to už aj s poukazom na všeobecný trend zvyšovania trhovej hodnoty nehnuteľností na celom území SR, keď cena nehnuteľností nepochybne výrazne stúpla. Rovnako aj tvrdené investície, nevyporiadanie všetkých hnutelných vecí (21 položiek) ostávajú len vo fáze tvrdení a žiadnym spôsobom neboli preukázané.

48. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie zrozumiteľným a jasným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zrušil a tiež dôvody ako a prečo ho vyporiadal. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, resp. dostatočne neodôvodnené. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP.

49. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a

práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobcu k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol dôvody prečo a ako vyporiadal BSM strán sporu a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov.

50. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného považoval odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

51. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o náhrade trov konania štátu a náhrade trov konania medzi stranami sporu. Je nepochybné, že žalovaný, na rozdiel od žalobkyne, predavok na trovy znaleckého dokazovania nezložil a časť znalečného (polovica) vo výške 165,42 eur bola uhradená znalkyni zo štátnych prostriedkov, preto správne súd prvej inštancie uložil povinnosť uhradiť na účet tamojšieho súdu uvedenú sumu žalovanému. Je nepochybné, že žiadna zo strán nemala v konaní väčší úspech než protistrana, vyporiadanie BSM bude na prospech obidvoch strán sporu a preto postup súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 255 ods. 2 CSP je akceptovateľný a z toho dôvodu odvolacím súdom rovnako potvrdený.

52. Rozhodnutie odvolacieho súdu o náhrade trov odvolacieho konania má svoju oporu v ust. § 396 CSP s poukazom na ust. § 255 a § 257 CSP. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno považovať to, že rozhodnutie súdu sa zjavne dotklo rovnako majetkovej sféry oboch strán sporu a je v súlade s princípom spravodlivého usporiadania veci, aby si trovy konania hradili strany sporu samostatne a tomu zodpovedá aj výrok o ich náhrade.

53. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).